

Uchwała Nr IX/64/07
Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim
z dnia 30 maja 2007 roku

w sprawie nadania nazwy ronda.

Na podstawie art. 18, ust. 2, pkt 13 ustawy z dnia 08 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (jednolity tekst Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 zmiany Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz.1271, Nr 214, poz. 1806, Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, Dz. U. z 2004r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, Dz. U. z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337) Rada Miejska w Lidzbarku Warmińskim u c h w a l a, co następuje:

§ 1. Rondo na skrzyżowaniu ulic Ks. J. Poniatowskiego, Olsztyńskiej i Orneckiej zostaje nazwane imieniem **Generała Władysława Sikorskiego**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Uzasadnienie

Środowiska kombatanckie proponują aby rondo na skrzyżowaniu ulic: Ks. J. Poniałowskiego, Olsztyńskiej i Orneckiej nosiło nazwę Generała broni Władysława Sikorskiego. Generał broni Władysław Eugeniusz Sikorski, herbu Kopaszyna urodzony 20 maja 1881 r. w Tuszowie Narodowym pod Mielcem, zmarł 4 lipca 1943 r. w Gibraltarze. Od 1898 r. do 1902 r. uczęszczał do seminarium nauczycielskiego w Rzeszowie. Ostatnią klasę gimnazjum i maturę zdał we Lwowie. W 1902 r. rozpoczął studia na Wydziale Inżynierii Dróg i Mostów Politechniki Lwowskiej, gdzie włączył się w ożywioną działalność patriotyczną i społeczną. Był współorganizatorem Związku Walki Czynnej we Lwowie w 1908 r. Celem ZWCz było przygotowanie powstanie zbrojnego w zaborze rosyjskim. Następnie założył i był prezesem Lwowskiego Związku Strzelniczego. Od 1912 r. członek Komisji Tymczasowej Skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych. W latach 1916-1918 zajął się zaciąganiem Polaków do armii austriackiej. W latach 1914-1916 był szefem Departamentu Wojskowego Naczelnego Komitetu Narodowego. Od listopada 1918 r. był szefem sztabu w dowództwie Wojsk Polskich „Wschód” w Galicji, dowódcą grupy „Bartatów”, a następnie grupy płk Sikorskiego. W wojnie polsko-rosyjskiej na różnych stanowiskach dowódczych, m.in. dowódca 9 Dywizji Piechoty i Grypy Polskiej podczas ofensywy kijowskiej, 5 Armii podczas bitwy warszawskiej oraz 3 Armii podczas walk w rejonie Zamościa. W latach 1921-1922 szef Sztabu Generalnego.

W 1922 r. został powołany na stanowisko prezesa Rady Ministrów. Sikorski pełnił równocześnie obowiązki ministra spraw wewnętrznych. Podał się do dymisji 26 maja 1923 r. Jego rząd doprowadził m.in. do uznania polskich granic wschodnich przez państwa zachodnie. W latach 1923-1924 pełnił funkcję generalnego inspektora piechoty. W latach 1924-1925 minister spraw wojskowych w drugim rządzie Władysława Grabskiego. W 1925 r. mianowany dowódcą VI Okręgu Korpusu we Lwowie. 30 września 1939 r. mianowany został Premierem Rządu Rzeczypospolitej. 7 listopada 1939 r. mianowany przez Prezydenta RP Naczelnym Wodzem i Generalnym Inspektorem Sił Zbrojnych. Utworzył Armię Polską we Francji w skład której weszło 84 tys. ludzi. Po klęsce Francji, podpisał umowę w sprawie odbudowy polskiej Armii i rządu polskiego na wychodźstwie w Wielkiej Brytanii. W tych strukturach powstały załóżki armii, floty wojennej i handlowej oraz lotnictwa. Po ataku Niemiec na ZSRR, 30 listopada 1941 r. podpisał układ z ambasadorem Iwanem Majskim, w sprawie tworzenia polskiej armii na wschodzie. Dzięki temu władze sowieckie ogłosiły amnestię dla Polaków osadzonych w obozach GUŁAG-u i deportowanych w głąb ZSRR w latach 1939-1941 oraz pozwoliły na utworzenie Armii Polskiej w ZSRR pod dowództwem gen. Władysława Andersa. Dzięki temu uratowanych zostało około 115 tys. ludzi.

Sikorski zginął 4 lipca 1943 r. w Gibraltarze, podczas powrotu z inspekcji sił Armii Polskiej na Wschodzie. Generał został odznaczony między innymi Orderem Orła Białego, Orderem Virtuti Militari klasy II i V, Krzyżem Walecznym, Krzyżem Grunwaldu klasy I, francuską Legią Honorową oraz wieloma innymi odznaczeniami krajowymi i zagranicznymi.